

frænkede Transportomkostningerne og derved indvirke paa Kjøbpriserne og for i det Hele at lette Handelsoperationerne. Paa Markedspladsen ville Slagterne have let ved uden at drage om paa Landet at gjøre Udvalg og Opkjøb, og at Handelen koncentreret paa et enkelt Punkt, vil være til stor Fordel baade for Sælgere og Kjøbere.

B. Angaaende Omkostningerne.

Størrelsen af Slagteriet med dertil hørende Indretninger og Plads, hvoraf atter Omkostningerne væsentligt afhænge, maa naturligvis rette sig efter Kommunens Indvaaneres Antal og det deraf følgende Antal af Slagtninger.

Efter de Beretninger, der gives om de offentlige Slagtehus i Oldenburg 15,000 Indvaanere, Zürich 21,000 Indvaanere, Liegnitz 31,000 Indvaanere, Basel 45,000 Indvaanere, Stuttgart 96,000 Indvaanere, Bremen 100,000 Indvaanere, Genua 128,000 Indvaanere, Turin 180,000 Indvaanere, Mailand 209,000 Indvaanere, Wien 700,000 Indvaanere, Berlin 800,000 Indvaanere — hvilke Beretninger imidlertid ligesom det anførte Indvaanerantal ere fra Aarene før 1875 — er det aarlige Antal Slagtninger i disse Byer pr. 1000 Indvaanere gennemsnitsvis følgende:

Stort Kvæg	111	Stkr.
Kalve	196	—
Faar og Geder	152	—
Svin	154	—
eller tilsammen		613 Stkr.

Det daglige Maximalantal af Slagtninger var for de nedennævnte 3 Byer:

	Aar.	Indv.	stort Kvæg,	Kalve,	Faar,	Svin.
1. Oldenburg	1873.	15,000.	15.	45.	20.	20.
2. Liegnitz	1874.	31,000.	16.	63.	103.	234.
3. Basel	1872.	45,000.	30.	40.	30.	70.
Tilsammen		91,000.	61.	148.	153.	324.
Udtaa i Gjennemsnit for 1000 Indvaanere			0,7.	1,6.	1,7.	1,6.

Til Sammenligning med disse Gjennemsnitsantal for Slagtningen i Slagtehus i Udlandet bemærkes, at disse anvendte paa de aarlige Slagtninger i Horsens med 13,000 Indvaanere ville give:

for stort Kvæg	1,443 Stkr.	medens Antallet i 1878 var	ca. 1,950.
for Kalve	2,438 —		ca. 2,300.
for Faar og Geder	1,976 —		ca. 5,100.
for Svin	2,002 —		ca. 2,000.
for Heste	" "		ca. 400.
Tilsammen 7,859 Stkr.			11,750 Stkr.

hvilken Forsælgelse af Gjennemsnitsantallet væsentligt falder paa Faar. — Men det er sandsynligt, at der overalt heri Landet i det Hele bør paaregnes et større Antal Slagtninger end i Udlandet, da Kjødspiser her, selv i de fattigste Klasser, vistnok er almindeligere end ialtfald i Lybfland, Italien og den sydlige Del af Schweiz. Da den Indtægt, Kommunerne erholde til Dækning af Omkostningerne ved Slagtehusets Anlæg og Drift, væsentligt bestaar i de Afgifter, der erlægges af Slagtningen, vil det større eller mindre Antal Kreaturer, der aarligen indføres til Slagtning, have en stor Betydning ved denne Foranstaltning i økonomisk Henseende, og dersom det maatte være rigtigt, at Slagtningen heri Landet er større end i de Steder, hvorfra de ovenførte Oplysninger gives, ville disse med desto større Sikkerhed kunne benyttes som Grundlag for Indtægtsberegningen. At beregne Udgifterne ved Anlægget og Driften af et Slagtehus, er derimod ikke muligt, da disse ikke blot afhænge af dettes Størrelse, men meget væsentlig tillige dels af Prisen paa Grundbeholdning dels af den hele Udstyring af Bygninger og Indretninger dels af den større eller mindre Bønselighed det efter de stedlige Forhold kan have at ordne Vandtilførsningen og Afløbene. Efter de Beretninger, der gives om Anlægsomkostningerne ved flere Slagtehus, kunne disse gennemsnitsvis anslaaes til 9,000 Kr. pr. 1,000 Indvaanere. I Liegnitz med 31,000 Indvaanere have Anlægsomkostningerne udgjort c. 167,000 Kr., i Bremen med 100,000 Indvaanere 900,000 Kr.; i Basel med 45,000 Indvaanere 370,000 Kr.; i Mannheim med 40,000 Indvaanere 150,000 Kr. Efterat have gennemgaaet Regnskaberne for